О Україно! Ти єдина
в моїм розхристанім житті.
Прийми цю спраглу сповідь сина,
як щиру мову почуттів.

На світі, знаю, є доволі
країн, що повняться теплом,
де запах лавру і магнолій
тече незримим джерелом.

На світі, знаю, є доволі
країн, що повняться теплом,
де запах лавру і магнолій
тече незримим джерелом.

На світі, знаю, є багато
країн не гіршої краси.
Та лиш з тобою в мене свято,
бо ти — Матуся, я — твій син.

В часи відради і надії,
або як ллють сумні дощі —
тобі і помисли і мрії
моєї вільної душі.

Нехай мовчать лихі приблуди,
коли молюсь до тебе я.
Ти була, є і вічно будеш,
Вкраїно зоряна моя.